

‘Fietsen doe ik voor de lol’

‘Drempels ontbreken in mijn kantoor, letterlijk en figuurlijk’

Hans Hagen is notaris in Vleuten. Als enthousiast toerfietser beklom hij vele malen de Mont Ventoux. Ook fietst hij voor goede doelen.

TEKST Henriette van Wermeskerken | BEELD Truus van Gog

‘**M**et een aantal fietsvrienden heb ik deze zomer meegedaan aan een tweedaagse fietstocht van ongeveer 350 kilometer ten behoeve van Stofwisselkracht. Dat is een organisatie die zich inzet om stofwisselingsziekten te bestrijden. Het menselijk lichaam is als een chemische fabriek. Het voedsel dat een mens gebruikt, wordt verwerkt om het lichaam op te bouwen, om het van energie te voorzien. Kortom: om te functioneren. In dat proces ontstaan er ook afvalproducten die moeten worden afgevoerd. Een belangrijke factor in dat hele proces is de werking van enzymen. Bij stofwisselingsziekten is er iets mis met een of meer enzymen. Dan raakt dit proces in de war en ontstaan er gebreken. Die uit zich in zowel lichamelijke als geestelijke aspecten, en bijvoorbeeld ook, vaak in combinatie met gebreken, in epileptische aanvallen. Stofwisselingsziekte is een verzamelnaam voor ruim zeshonderd verschillende aangeboren ziekten die invloed hebben op het goed werken van onze stofwisseling.’

LEGENDARISCH

‘De meeste mensen weten niet wat een stofwisselingsziekte is. De ernstig zieke Britse baby Charlie, wiens ouders met het ziekenhuis van mening verschilden over het voortzetten van de behandeling, leed aan een stofwisselingsziekte. Dat is onlangs in het nieuws geweest. Zelf ben ik ruim vier jaar geleden via mijn partner met Stofwisselkracht in aanraking gekomen. Zij is verpleegkundige en heeft jarenlang gezorgd voor twee kinderen met stofwisselingsziekte in een gezin. De moeder van die kinderen was actief binnen Stofwisselkracht en de organisatie van de fietstoer. Toen mijn partner en ik elkaar net kenden en zij de moeder van de kinderen over mij – haar nieuwe partner –

vertelde, luidde de vraag direct: “Fietst-ie ook?” Dat trof goed. Ik fiets al jaren met veel plezier, meestal met een clubje fietsvrienden. Zelf ben ik zo’n twintig keer de Mont Ventoux op gefietst, een bijzondere berg van 1.910 meter, die ineens uit het landschap lijkt op te rijzen. Hij geldt als een legendarische berg vanwege de Tour de France en het overlijden van Tommy Simpson in 1968.’

BETROKKEN

‘Sinds vier jaar fiets ik dus met een stel fietsvrienden mee in de Stofwisseltoer. Het is een jaarlijkse, tweedaagse tocht langs universiteiten, met als doel geld in te zamelen voor onderzoek. We hadden ook dit jaar leuke dagen. De Stichting Stofwisselkracht bestaat uit zeer betrokken mensen, veelal ouders en andere familieleden van kinderen met een stofwisselingsziekte. Er deden zo’n 250 mensen mee, onder wie een team van metabole specialisten, de medisch specialisten die zich met stofwisselziekten bezighouden. Het aantal deelnemers aan de Stofwisseltoer groeit elk jaar, net als het behaalde resultaat. Dit jaar is 158.000 euro bijeengebracht voor onderzoek. Sinds ik met de organisatie in aanraking ben gekomen, doneer ik 3 euro per gepasseerde akte.’

TOEGANKELIJK

‘In 1995 werd ik hier in Vleuten notaris. In Amsterdam, waar ik studeerde, vond ik het te druk, dus ik wilde graag de provincie in. Vleuten maakt inmiddels onderdeel uit van Leidsche Rijn en is dus gemeente Utrecht. Boven mijn akten zet ik: notaris te Vleuten, de Meern en Haarzuilens, gemeente Utrecht. Ik vind het leuk om die drie oude kerkdorpen in herinnering te houden. De praktijk heeft zich met de jaren ontwikkeld. Nu zie ik ook kinderen van cliënten terugkomen

en zo ben ik notaris voor de volgende generatie. Ik heb er altijd naar gestreefd toegankelijk te zijn en dicht bij de cliënten en hun wensen te blijven. Drempels ontbreken in mijn kantoor, letterlijk en figuurlijk. We werken hier met tien personen in een algemene praktijk. Ik vind het een prachtvak, beroep, ambt. Dat heb ik altijd gevonden. Toch ga ik langzamerhand afbouwen. Volgend jaar word ik 65. Dan ben ik lang genoeg ondernemer geweest.’

CADEAU

‘Er zijn nog wel een paar goede doelen waar ik voor fiets. Vorig jaar bijvoorbeeld voor een stichting die Parkinsonpatiënten ondersteunt. En onlangs beklom ik voor het goede doel de Stelvio, een berg in Italië, voor *Barcode for Life*, een stichting die streeft naar een effectievere behandeling van kanker. Vroeger maakte ik onderdeel uit van een fietsclub van zo’n 25 man. We noemden ons TCT 90, dat staat voor Ten Cols Tour, want we gingen elk jaar een week naar Frankrijk of Italië om dan ten minste tien cols te beklimmen. Dat clubje fietsvrienden bestaat nog steeds, al is het een beetje uitgedund. Nu zijn we met een man of acht, inmiddels zestigers. Mijn fietsvrienden dragen niet alleen bij aan Stofwisselkracht door mee te fietsen in de Stofwisseltoer, maar ook door de organisatie als goed doel aan te merken bij gebeurtenissen in hun leven. Als cadeau wordt dan een gift voor Stofwisselkracht voorgesteld, zoals bij een afscheid wegens pensioen, of een huwelijksjubileum. Tja, dat is de fase waarin wij verkeren. Mijn pensioen is weliswaar in zicht, maar een huwelijksjubileum zeker niet, integendeel. Mijn partner en ik gaan binnenkort trouwen. Op onze trouwkaart staat: Een cadeau? Dan graag een gift voor Stofwisselkracht.’ ■